

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s postojanjem izdajati za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarno v. d. o. o. z. v. Mariboru. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posebni listi dajo se v tiskarno in pri g. Novaku na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadnih vrstice, če se natanko enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ogerski liberalci pri volitvah.

Lani smo poročali, na kak način je v Čakovcu zmagal pri državnozbornski volitvi ogerski naučni minister Vlašič. Kdor ima le nekoliko poštenja v sebi, moral se je tedaj za glavo prijeti, rekoč: »Ali je kaj takega res mogoče v omikani Evropi?« Dragi bralci! Na Ogerskem, kjer vladajo židovski liberalci, je še kaj hujšega mogoče, kakor se je to pokazalo pri državnozbornski volitvi v Štomfi blizu moravske meje. Naj povzamemo iz ugovora, katerega so vložili krščanski volilci zoper to volitev, le najglavnejše pritožbe.

Od 1930 došlih volilcev se jih je 450 zavrnilo od predsednika volilne komisije. Na ta način je liberalni državni tajnik Latkoci ujel večino 840 glasov proti kandidatu krščanske ljudske stranke, ki je dobil 651 glasov. Pri sprejemanju volilcev se ni postopalo po postavi, ter se niso vprašali krajni predstojniki, je-li volilec pravi ali ne. Krščanske volilce so izpraševali, kako se pišejo. Ni bilo zadosti, da jim je povedal ime, moral je tudi slovkati svoje ime, da so videli, če se piše tako, kakor je njegovo ime pisano v zapisniku volilcev. Od ljudij, ki pisati ne znajo, so zahtevali, naj napišejo svoje ime. Seveda liberalnih vladnih volilcev ni nihče nič izpraševal. Tako so za liberalca Latkocija glasovali mrličii, celó eden samomorilec.

Naravnost strašne so pa grozovitosti, s katerimi so se mučili ubogi krščanski volilci. Že to je značilno, da je volitev trajala 37 ur. Ako pa še pomislimo, da je med tem časom 1300 krščanskih volilcev moralo bivati pod milim nebom, v dežju in snegu, na premočenih tleh, od 8. ure zjutraj dne 5. decembra do šeste ure zvečer dne 6. decembra, 1200 stopinj od volišča, moramo zares občudovati te zlata vredne može.

Niti misliti si ne moremo, v kakem stanju so ti krščanski volilci prišli pred volilno komisijo, a ondi so morali gledati, kako brezvestni liberalni predsednik njihovo volilno pravico tako rekoč z nogami tepta. Krščanski volilci si niso smeli iti po živež, ki so ga imeli na svojih vozovih; kajti obkolile so jih tri vrste vojakov. Ko so se Štomfčani usmilihi teh lačnih, žejnih ter premraženih mož in jim prinesli vodo, so posode z vodo žandarji takoj prevrgli, da so prosti volilci bili na slabšem, kakor domače živali. Noč je seveda bila dovolj grozna. Ko so si krščanski volilci napravili ogenj, da bi se sami greti in ubogi vojaki, ki so jih stražili, prišli so spet žandarji, ter goreča drva razmetali. Četudi je krščanski volilec bil že volil, vendar ni smel domov, ampak se je moral vrniti k tovarišem in ondi na vse druge čakati.

Ni čudo, da je od teh vojakov 70 nevarno zbolelo, nad 100 krščanskih volilcev pa je obolelo za legarjem in drugimi boleznimi. Morda misliš, spoštovani bralce, da bode ta volilna komisija kaznovana in ta

volitev ovirana. Močis bi večina v Ogerskem državnem zboru imajo liberalci in ti svojim privržencem niti lasa ne bodo zakrivili. Taki so ogerski, pa tudi naši židovski liberalci. Gorje in joj nam v Avstriji, ako kdaj zopet židovski liberalci pridejo na krmilo. Bog nas obvaruj te nesreče!

O razmerah v Ormožu.

Na Silvestrov večer je bilo v čitalnici ormoški vse navdušeno, posebno pa smo z veseljem pozdravili trgoviške gasilce. Ko je ura udarila dvanajst, vzel je predsednik slovo od starega leta ter pozdravil novo. Tudi mi ga pozdravljamo, ker gledamo z boljšo nado v bodočnost, tembolj, ker je v starem letu marsikateri napor ostal brez uspeha, marsikatera brezbriznost se kaznovala, narodna popustljivost nam vsekala novih ran, in ker imamo obžalovati zgubo narodno delajočih močij.

V prvej vrsti se je politično lokalno življenje ormoških Slovencev sukalo okoli nemške šole in pa občinskih volitev. Med tem, ko se branijo vsi življi zoper ustanovljenje nemške šole, storilo se ni v obziru občinskih volitev čisto nič; da, slovenska stranka se istih niti ni udeležila, četudi bi morala ona pri najmanjšem delovanju imeti naravno večino. Nepodučeni bi se gotovo vprašal, na kak način se nemščina vzdržuje v Ormožu, kjer vendar stanuje slovensko ljudstvo? Premotrujmo nekoliko razmere.

Mestni zastop je v rokah ljudij, kateri so se s časom tukaj naselili, ali kojih predniki so priromali iskat gostoljubnosti, katero so pri predobri naravi ljudstva tudi našli. S polnimi »zaključki« denarja hočejo gospodovati, hočejo širiti isto nemštvo, brez katerega po njihovem mnenju človek ni človek. Te razmere so narasle do neznosnosti. Za njihovo označenje zadostuje, če povemo, da se je gostilničar in znani kričar B. izrazil pred kratkim proti nekemu Slovincu, kateri je po naključbi zablodil tja: »Ich brauche keine Windischen, — Ne potrebujem Slovencev.«

Ta človek, ki si je le s slovenskim denarjem spravil premoženje, na tak način napada Slovence, ali ni to žalostno in značilno za tukajšnje razmere? In vendar še zahajajo v to gostilnico slovenski kmetje. Zvedeli smo tudi, da je bilo na Silvestrov večer, ko je bila tudi čitalnica slovesno obhajala, mnogo Slovencev pri zabavnem večeru »Männergesangsverein-a«, posebno pa, da so se iz narodne pušinske občine našli nekateri, ki so šli tja tlačani. Tem ljudem bi zaključil izrek tega gostilničarja: »Jaz ne potrebujem Slovencev.«

Kakor povsod, nazaduje tudi pri nas gospodarstvo in temu je največ kriv tuji upliv. Prijatelje in zaveznike